

Sygn. akt IV KK 528/18

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2018r.

sprawy **R. S.**

skazanego z art. 14 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i inne

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 kwietnia 2018r., sygn. akt II AKa [...]

zmieniającego wyrok Sąd Okręgowego w C. z dnia 19 lipca 2017r., sygn. akt

II K [...]

postanowił:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,

2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący tylko pozornie podnosi w niej zarzuty związane z naruszeniem prawa procesowego, których miałby dopuścić się Sąd Apelacyjny, gdy w istocie jest ona skierowana przeciwko ustaleniom faktycznym dokonany przez Sąd I instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia jedynie od wyroków sądów odwoławczych oraz art. 523§1 k.p.k., który nie dopuszcza skarżenia w tym postępowaniu ustaleń faktycznych.

Nadto wskazać trzeba, że w przeważającej części podniesione w kasacji zarzuty wprost stanowią powielenie zarzutów apelacyjnych, a także przywołanej na ich poparcie argumentacji. Jednocześnie skarżący nie podaje w sposób konkretny na czym polegają wady uzasadnienia Sądu Odwoławczego poprzestając na powtórzeniu prezentowania własnego stanowiska w sprawie.

Przechodząc zatem do oceny poszczególnych zarzutów stwierdzić należy, że zarzut obrazy art. 433§2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. nie jest zasadny, skoro z uzasadnienia wyroku Sądu II instancji wynika jasno, że rozważał wszystkie zarzuty podniesione w apelacji i odniósł się do nich na k. 24 – 27 uzasadnienia. Wywody zawarte w części motywacyjnej wyroku Sądu ad quem pozwalają na stwierdzenie, że kontrola odwoławcza została przeprowadzona prawidłowo. Wprawdzie Sąd Apelacyjny nie uczynił tego w sposób zbyt obszerny, nie mniej jednak, treść sporządzonego uzasadnienia wyroku, umożliwia zapoznanie się z konkretnymi argumentami, jakimi kierował się ten Sąd utrzymując zaskarżone orzeczenie w mocy, a zwięzłość wywodów determinowana była jakością wniesionego środka odwoławczego oraz szczegółowością uzasadnienia Sądu pierwszej instancji. Dotyczy to zwłaszcza kwestii wartości dowodowej materiałów zabezpieczonych w samochodzie skazanego i na nośnikach elektronicznych.

Brak jest zatem podstaw do zasadnego stawiania zarzutu naruszenia art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k.

Oczekiwanego skutku nie mogło też przynieść podniesienie zarzutu naruszenia art. 167 k.p.k. w zw. z art. 74§1 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k.

Sąd Apelacyjny na rozprawie w dniu 6 kwietnia 2018r. na podstawie art. 170§1 pkt 5 k.p.k. oddalił wnioski dowodowe obrońcy skazanego o przesłuchanie świadków W. D. i B. L., uznając że zmierzają one w sposób oczywisty do przedłużenia postępowania. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Odwoławczy podniósł, że okoliczności, na które mieliby zeznawać świadkowie były już przedmiotem rozważań w toczącym się postępowaniu (k. 2819). Nadmienić też należy, że w takim wypadku nie ma znaczenia okoliczność uzyskania dopiero na etapie postępowania II instancyjnego adresów w/w świadków skoro Sąd w ogóle nie rozważał możliwości ich przesłuchania uznając, iż okoliczności, które miały być udowodnione zawnioskowanymi dowodami *in concreto* nie miały, znaczenia dla

rozstrzygnięcia sprawy. Zauważyć też wypada, że zarzut ten w kasacji w istocie w ogóle nie został uzasadniony.

Konkludując, należało zatem stwierdzić, że również ten zarzut okazał się oczywiście bezzasadny.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.